

நீலமலை சிறுகதைத் தொகுப்பு - ஓர் ஆய்வு

செ. ஆறுச்சாமி அ. *

அ¹ மொழிகள்துறை, கற்பகம் உயர்கல்விக்கழகம், கோயம்புத்தூர்-641021, தமிழ்நாடு, இந்தியா

A review of the short story collection of Neelamalai

S. Aruchamy a, *

^a Department of Languages, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore-641021, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
aruchamy5096@gmail.com

Received: 08-01-2021
Revised: 07-05-2021
Accepted: 10-05-2021
Published: 11-05-2021

ABSTRACT

Review of the collection of short stories 'Neelamalai' written by Malayalam writer Urubu One of the notable writers in the world of Malayalam literature, PC Kuttikrishnan, also known as uhd Urubu, wrote a collection of short stories called 'Neelamalai' by. Kuttikrishna Menon is the whole point of Asha php. 'Urubu' is his nickname. Eva was born on June 8, 1915 in Ponnani, Kozhikode district. Evangel, Short Story, Drama, Poetry, as has given reassurance to all departments. MP Milk Award. Government of Kerala Award for Best Screenplay. Sahitya Akademi Award. The teacher sometimes lived in the Nilgiris and Wayanad hills, Short story Ava has said. There are a total of 6 short stories in this collection. The titles are set in relation to the central theme of the story. As the stories are centered on the Nilgiris and Wayanad, the technique of setting the beginning of the story with descriptions of places is used in all the stories. The characters in these stories are mostly hill people. Mountain races like Thotawa, Vaduga are shown. On a small scale vulgaris, gpw are shown as human beings. The hill tribesmen who come in male roles are hard workers. He has a hard working body and an owl mind that does not know the outside world. The women who come as female characters are innocent who do not know the outside world. So that he is deceived by others and, cannot break the rules. The characters, who are vulgar and, civilized, plunder the labor and life of the hill people. Pure Malayalam language is used in the stories. The vernacular is also used in the conversation of the hill tribes. vadugha language. Since the stories become the author's experience, it seems to be the best strategy to have the stories set by the teacher. The story is set in the Nilgiris, Wayanad hills, their biographical background, language, culture, customs, etc. The technique used in the stories is good. Having the meaning of the words in their own language helps the reader to understand the story.

Keywords: Vadugha, Civilized, Neelamalai, Vulgaris, Culture

முன்னுரை

ஆசிரியரின் முழுப்பெயர் பருத்துள்ளி சாலப்றம் குட்டிக்கிருஷ்ண மேனான் என்பதாகும். 'உறாபு' என்பது இவரது புனைப்பெயராகும். இவர் 1915 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 8ம் தேதி கோழிக்கோடு மாவட்டத்திலுள்ள 'பொன்னாணி' எனுமிடத்தில் பிறந்தார். இவர் நாவல், சிறுகதை, நாடகம், கவிதை என அனைத்துத் துறைகளுக்கும் தம் பங்களிப்பை அளித்துள்ளார். இவரது படைப்புக்கள் கீழே அட்டவணை 1இல் வாசிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 1. உறாபு அவர்களின் படைப்புகள்

வகைகள்	படைப்புகள்
நாவல்கள்	1. மிண்டாப் பெண்ணு 2. சுழிக்குப் பிம்பே சுழி 3. ஆமினா 4. அணியறா 5. அம்மிணி
சிறுகதைகள்	1. நீலமலை 2. நீலவெளிச்சம் 3. மௌலவியும் சங்நாதியும் 4. லாத்தியும் பூக்களும்
நாடகம்	1. மிஸ் சின்னுவும் லேடி ஜானுவும் 2. தீ கொண்டு களிக்கிறது 3. மண்ணும் பெண்ணும்
கவிதை	1. பிறந்நாள்
குழந்தைக் கதைகள்	2. உறாபின்டெ குட்டிக்கதைகள் 3. அப்புவின்டெ லோகம்.
திரைப்படங்கள் (இவருடைய நாவல்கள் திரைப்படங்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன.)	1. உம்மாச்சு 2. நீலக்குயில் 3. மிண்டாப்பெண்ணு

ஆகிய நாவல்கள் திரைப்படங்களாக வெளிவந்துள்ளன. இத்திரைப் படங்களுக்கு திரைக்கதை எழுதும் பணியை இவரேதான் செய்தார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

விருதுகள்

- 1948இல் 'கதிர்க்கற்றா' எனும் சிறுகதைத் தொகுதிக்காகவும், 1949இல் 'துறன்னிட்ட ஜாலகம்' சிறுகதைத் தொகுதிக்காகவும், 1951இல் 'கூம்பெடுக்குன்ன மண்ணு' சிறுகதைத் தொகுதிக்காகவும் மதராஸ் அரசின் விருது வழங்கப்பட்டது.
- 1954இல் 'நீலக்குயில்' என்ற திரைப்படம் சிறந்த திரைப்படத்துக்கான வெள்ளிப் பதக்கத்தை வென்றுள்ளது.
- 1959இல் 'உம்மாச்சு' என்ற நாவலுக்காக கேரள அரசின் சாகித்ய அகாதமி விருது.
- 1960இல் 'கோபாலன் நாயருடெ தாடி' நாவலுக்காக எம்.பி. பால் விருது.
- 1960இல் 'சுந்தராமரும் சுந்தரன்மாரும்' என்ற நாவலுக்காக சாகித்ய அகாதமி விருது.
- 1971இல் இவருடைய 'உம்மாச்சு' திரைப்படத்திற்கு கேரள அரசின் சிறந்த திரைக்கதைக்கான விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

நீலமலை' - நூல் அமைப்பு

நூலின் முன்பக்க அட்டைப்பகுதியில் நீலநிறப் பின்னணியில் அமைந்த உயர்ந்த மலையின் சித்திரம் வரையப்பட்டுள்ளது. சித்திரத்தின் மேல்பகுதியில் புத்தகத்தின் பெயரும், கீழ்ப்பகுதியில் ஆசிரியர் பெயரும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் பக்கத்தின் நடுவிலாக கதையின் தலைப்பு அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு, மூன்றாம் பக்கங்களில் புத்தகத்தின் பெயர், ஆசிரியர் பெயர், விலை,

பதிப்பகம் முதலிய செய்திகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காம் பக்கத்தில் ஆசிரியர்ின் படைப்புக்கள் பற்றிய விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஐந்தாம் பக்கத்தில் ஆசிரியர்ின் குறிப்பு காணப்படுகிறது. இக்கதைத் தொகுப்பினை எழுத நேர்ந்த காரணத்தைக் குறித்து அதில் எழுதியுள்ளார். ஆசிரியர் சில காலங்கள் நீலகிரி மற்றும் வயநாடு மலைப்பகுதிகளில் வாழ நேர்ந்ததாகவும், அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களின் வெளிப்பாடுதான் இச்சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கான தோற்றம் என்றும் அவர் அதில் கூறியுள்ளார். அடுத்த பக்கத்தில் கதைத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள கதைகளின் பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்த பக்கத்திலிருந்து கதைகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கிருந்துதான் பக்க எண்களும் துவங்குகின்றன. பின்பக்க அட்டைப்பகுதியில் இயற்கை எழில் கொஞ்சம் மலைப்பகுதியின் படம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மேல் புத்தகத்தின் பெயரும், ஆசிரியர்ின் பெயரும், இக்கதைகளை ஆசிரியர் எழுத நேர்ந்ததற்கான காரணமும் எழுதப்பெற்றுள்ளன. இத்தொகுப்பில் மொத்தம் 6 சிறுகதைகள் உள்ளன (Malayala Manorama, 1994). அவை,

1. நல்ல மந்து
2. வித்தும் மண்ணும்
3. சாயா
4. முடங்ஙாத்த சபை
5. மூடல்மஞ்சு
6. மானிகள் என்பனவாகும்.

கதைச்சுருக்கம்

6 கதைகளில் அமைந்துள்ள கதைகளின் சுருக்கம் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

1. நல்ல மந்து (நல்ல வீடு): கதையின் தலைவன் ஒருநாள் கோத்தகிரியிலிருந்து ஊட்டிக்குச் செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. இருப்பிடத்திலிருந்து ஒன்றிரண்டு மணி நேரம் மலைப்பகுதியின் வழியாக நடந்து சென்றால்தான்தான் பேருந்து செல்லும் சாலையை அடைய முடியும். நண்பர்களின் எதிர்்ப்பைப் பொருட்படுத்தாது அவன் புறப்பட்டான். மாலை மூன்று மணியாகியிருந்தது. மலைப்பிரதேசமானதால் வெகுவிரைவில் இருட்டு படர ஆரம்பித்து விட்டது. எப்படியோ அவன் சாலையை அடைந்துவிட்டான். ஆனால் பேருந்தைப் பிடிக்க முடியவில்லை. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைக்கிறான். மலைப்பகுதியின் இருட்டும், வனப்பகுதிகளின் தோற்றமும் அவனுக்குள் அச்சத்தை உருவாக்குகின்றன. அப்போது ஒரு காள் அவ்வழியாக வர, அவன் அதைத் தடுத்து நிறுத்துகிறான். அதனுள் படித்த நாகாிகமான மனிதர் தன் மனைவியுடன் இருக்கிறார். அவரிடம் தனக்கு உதவி செய்ய வேண்டுகிறான். அவர் தயங்குகிறார். அவருடைய மனைவி அவரிடம் காரை ஒட்டச் சொல்கிறார். கதைத்தலைவன் கெஞ்சுவதைப் பொருட்படுத்தாமல் அவர்கள் சென்று விடுகின்றனர். கதைத்தலைவன் என்ன செய்வதென்று தொரியாமல் அங்கேயே நிற்கிறான். தூரத்தில் ஒரு வெளிச்சம் தொரிய அது அங்கு வாழும் தொதவர்களின் குடல் என்பதை அறிகிறான். தன்னால் முடிந்தவரை ஓசையெழுப்பி கத்துகிறான். சில நிமிடங்கள் கழித்து ஒரு கருத்த, முரட்டுத் தோற்றமுடைய தொதவன் ஒருவன் அங்கு வருகிறான். கதைத்தலைவன் அவனுக்குப் புரியும் வகையில் தன் நிலையை விளக்குகிறான். தொதவன் அவனைக் கூட்டிப் போகிறான். தன் சிறிய குடலுக்குள் அழைத்துச் செல்கிறான். அங்கு அவனுடைய மனைவியும், மகளும் அவனை வரவேற்கின்றனர். எருமைப்பால் கொடுத்து உபசாிக்கின்றனர். பிறகு அனைவரும் உறங்க, கதைத்தலைவனும் உறங்கிப் போகிறான். விடிந்தவுடன் அந்த தொதவன் அவனுக்கு வழிகாட்டி அழைத்துப் போகிறான். படித்த நாகாிக மனிதர்களுக்கும், படிக்காத மலைவாழ் மக்களுக்கும் இடையில் இருக்கும் பண்பு வேறுபாட்டை நினைத்தபடி அவன் அவனுடன் போகிறான்.

2. வித்தும் மண்ணும் (விதையும் மண்ணும்): இக்கதை வடுக இன மக்களின் வாழ்வியல் முறையைப் பற்றிக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. அவர்தம் வழக்கப்படி ஒரு பெண்ணை திருமணம்

முடிப்பதற்கு ஒரு விதி உண்டு. அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த மணவாளனுடன் பெண் 6 மாதம் வரையில் தங்கியிருக்க வேண்டும். அதற்குள் அவள் தாய்மை அடைந்து விட்டால் மட்டுமே அவனுக்கு அவளை மணம் முடித்துக் கொடுப்பார். அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் அவள் மீண்டும் தாய் வீட்டுக்கு அழைத்து வரப்படுவாள். பின்னர் அவனுக்கும் அவளுக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. பின்னர் வேறொரு ஆண்மகனுக்கு அவள் சொந்தமாக்கப்படுவாள். அவன் அவளைத் தாய்மை அடையச் செய்தால் மட்டுமே அவனுக்கும் அவள் மணமுடிக்கப் படுவாள். இல்லாவிட்டால் அவனுக்கும் அதே கதிதான். இக்கதையில் வரும் காளியம்மாள் முதலில் ஒரு வடுக இளைஞனுடன் ஆறு மாதங்கள் வரையில் வாழ்கிறாள். ஆனால் அவள் தாய்மை அடையாததால் அவளைப் பெற்றோர் கூட்டி வந்து விடுகின்றனர். அவளுக்கு அவனை விட்டு வர மனமில்லை. ஆனால் வழக்கத்தை எதிர்த்து நிற்க அவளால் முடியவில்லை. இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு நஞ்சன் என்ற இளைஞன் அவளைக் கொண்டு போக வருகிறான். பெற்றோர் அவளை அனுப்பி வைக்கின்றனர். இருவரும் இணைந்து வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். அவள் தாய்மை அடையவில்லை. முன்னர் நடந்ததுபோல் ஆறுமாதம் கழித்து அவனை விட்டுப் பிரிந்து போக அவள் விரும்பவில்லை. தன் வேதனையை அவனிடம் கூறுகிறாள். அவனுக்கும் அவளைப் பிரிய மனமில்லை. இனக்கட்டுப்பாட்டை மீறவும் முடியாது. இருவரும் எங்காவது வெளியூருக்குச் சென்று வாழலாம் என்று அவன் ஆலோசனை சொல்கிறான். சொந்த வீட்டையும், விவசாயத்தையும் விட்டுவிட்டுச் செல்வது சரியல்ல என்று அவள் கூறுகிறாள். பல நாள் யோசனைக்குப்பின் அவள் அவனுக்கு ஒரு வழி கூறுகிறாள். தான் தாய்மையடைந்திருப்பதாக பொய் சொல்லலாம் என்கிறாள். அது எப்படி சாத்திமாகும் என்கிறான் அவன். ஒரு பொய்மூலம் பிரிவைத் தடுக்கலாம் என்றும், கடவுளின் அருளால் நமக்குக் குழந்தை பிறக்குமென்று நம்புவதாகவும் அவள் அவனை சமாதானப்படுத்துகிறாள்.

3. சாயா: வயநாட்டின் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் மக்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை எடுத்துக் கூறுவதாக இக்கதை அமைந்துள்ளது. இதில் வரும் காளு குடும்ப வறுமை காரணமாக 19ஆம் வயதில் வயநாட்டு தேயிலைத் தோட்டத்திற்கு வேலைக்குச் செல்ல நேர்கிறது. வெளியூலகம் தொரியாத அவளுக்கு வயநாட்டில் கிடைக்கும் அதிக வருமானத்தையும், சுக சொளகரியங்களையும் கூறி ஆசை காட்டி அழைத்துப் போகிறான் கங்காணி எனப்படும் இடைத்தரகன். அவனுடைய வாழ்வுகளை உண்மையென நம்பி அவன் சொற்படி கேட்டு நடக்கிறாள் காளு. கங்காணி அவனிடம் அதிக அக்கறையுடன் பழகுகிறான். அவனுடைய நல்ல குணத்தையும், அன்பையும் கண்டு காளு நெகிழ்ந்து போகிறாள். தன்னை திருமணம் செய்துகொள்ளுமாறு கங்காணி கேட்க அவள் சம்மதிக்கிறாள். திருமணத்திற்குப் பின்னர்தான் அவனுக்கு அவளைப் போல பல மனைவிகள் இருப்பது தொரிய வருகிறது. இருந்தபோதும் அவன் அவளை அன்புடன் போற்றுவதால் அவள் அதுபற்றி கவலை கொள்ளவில்லை. அவளுக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்தை கங்காணி வாங்கிக் கொள்கிறான். அவள் தாயாகிறாள். அவன் வேறு பெண்ணைக் கூட்டிவருகிறான். காளு பெற்ற குழந்தை நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்துபோகிறது. அவ்வீட்டில் மற்ற பெண்களுடன் அவளும் அடிமையாய் வாழ்கிறாள். காலமாற்றத்தில் அவள் உடல்நிலை தேர்ச்சி பெறுகிறது. ஒருநாள் கங்காணி அவளுக்கு புத்தாடைகள் எடுத்துக் கொடுத்து உடுத்தச் சொல்கிறான். அவன் மனம் திருந்தி விட்டதாக அவள் மகிழ்கிறாள். ஆனால் அவனோ அவளை முதலாளியின் படுக்கையறைக்குக் கொண்டு செல்கிறான். எந்த எதிர்ப்பையும் காட்ட முடியாமலும், அங்கிருந்து வெளியேற முடியாமலும் அவள் துடிக்கிறாள். நாளடைவில் வாழ்வை வெறுத்த அவள் மலையுச்சியிலிருந்து விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள்.

4. முடங்ஙாத்த சபை (முடிவில்லாத சபை): திம்மன் ஒரு விவசாயி. அவன் வயலில் அறுவடை செய்ய வேண்டிய நேரம் நெருங்கி விட்டது. மறுநாள் அறுவடை செய்ய தீர்மானித்திருந்தான். அவ்வேளையில் ஊரில் மறுநாள் ஒரு சபை கூடப்போவதாகவும், அனைவரும் வரவேண்டும் என்றும் செய்தி வருகிறது. ஊர்த்தலைவரின் ஆணையை மீற முடியாத நிலையில், அறுவடையை விட்டுவிட்டு அவன் சபைக்குப் போகிறான். அங்கு பேச வந்த பேச்சாளன் விவசாயத்தின் பெருமையைப் பற்றியும், முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் விவாதிக்கப் பேசுகிறான். விவசாயத்தைப் பெருக்க அறிவுரை சொல்கிறான். அவனது பேச்சில் அம்மலை வாழ் மக்கள் மயங்கி நிற்கின்றனர்.

மறுநாள் மாலையிலும் சபை கூடுமென்றும், அனைவரும் வரவேண்டும் என்றும் கூறி சபை முடிவடைகிறது. அன்று இரவில் வயலில் காவலுக்குச் செல்லும் திம்மன், அடுத்த நாளில் சீக்கிரமே அறுவடையை முடித்து விட வேண்டுமென தீர்மானிக்கிறான். இரவில் பெருத்த ஓசையுடன் திம்மனின் வயல் நடுவே வந்த பீரங்கி வண்டிகளின் அடியில் பட்டு பயிர்கள் நாசமாகின்றன. திம்மனும் இறந்து போகிறான். என்ன நடந்ததென்று அறியாமல் ஊர் மக்கள் திகைக்கின்றனர். மறுநாளும் சபை கூடுகிறது. விவசாயத்தைப் பற்றி விரிவாக அதில் பேசப்படுகிறது.

5. **மூடல் மஞ்சு (பனிமூட்டம்):** மலைப்பிரதேசத்தில் ஒரு வீட்டில் தனியாக வாழ்ந்து வருகிறான் கதைத்தலைவன். யாருடனும் பேசுவோ, தொடர்பு கொள்ளவோ விரும்பாமல் தனியாக வாழ்கிறான். அதனால் அவனைப் பற்றி யாருக்கும் எந்த விவரமும் தொரியவில்லை. அவனது பெயர் நம்பியாள் என்றும், அவன் ஒரு மலையாளி என்றும், தன் மனைவியைக் கொன்றுவிட்டு தனிமையில் வாழ்வதாகவும் பலரும் பலவிதமாகப் பேசுகின்றனர். ஒருநாள் இரவில் அவன் வீட்டுக்கு அருகிலுள்ள குளத்தில் தற்கொலை செய்ய முயலும் ஒரு ஆங்கிலேயப் பெண்ணைக் காப்பாற்ற நேர்கிறது. அவளைப் பற்றி விசாரிக்கையில், அவள் பெயர் காதலின் என்றும், அவள் காதலன் அவளை ஏமாற்றிவிட்டுச் சென்றுவிட்டதாகவும் கூறுகிறாள். அவளை தனியாக ஒரு வீட்டில் தங்க வைத்துக் காப்பாற்றுகிறான். அவள் ஒரு குழந்தையைப் பெறுகிறாள். அவளைத் தன் மனைவியாக்க விரும்புவதாக அவன் கூறுகிறான். அவளுக்கு 'லக்ஷ்மி;' என்று பெயர் சூட்டுகிறான். அவளைத் தன் மனைவியாக்கிக் கொள்கிறான்.

6. **மானிகள் (நல்லவர்கள்):** கதைத்தலைவன் நீலகிரி மலைப்பகுதியில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் சில நாட்கள் தங்க நேர்கிறது. அங்கு அவன் ஒரு ஆசாியின் வீட்டில் தங்குகிறான். அங்கு வாழும் மக்களின் மொழியும், வாழ்வியலும் அவனுக்கு அன்னியமாக இருக்கிறது. வீட்டுக்கு அருகிலுள்ள கிணற்றில் நீர் எடுக்க வரும் பெண்களில் ஒருத்தி அவனைக் கவர்கிறாள். அவளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறான். அவன் தங்கியிருக்கும் வீட்டின் உரிமையாளனான ஆசாியின் மூலம், அவள் ஒரு மலையாளி என்றும், ஒரு தமிழனின் மனைவியாக வாழ்கிறாள் என்றும் தொரிய வருகிறது. அவன் அவளிடம் பேசிப் பழகுகிறான். அழகற்ற உருவமுடைய ஒரு தமிழனை அவள் எப்படி திருமணம் செய்தாள் என்று அவன் கேட்கிறான். அவள் மலையாள நாட்டிலிருந்து மலையாளி ஒருவனைக் காதலித்து அவனுடன் வந்ததாகவும், அவன் அவளை ஏமாற்றி ஒரு முதலாளிக்கு விற்றுவிட்டுப் போய் விட்டதாகவும், பல காலங்கள் அந்த முதலாளியின் படுக்கையறையில் அவள் தாசியாய் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு பின்னர் வெளியேற்றப்பட்டதாகவும் கூறுகிறாள். பின்னர் போக்கிடம் ஏதுமின்றி தற்கொலைக்கு முயன்றபோது இப்போது உடனிருக்கும் தமிழன் தான் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கூட்டிவந்து தன்னைப் பாதகாத்து வருவதாகவும் கூறி அழுகிறாள். மனிதர்களின் வெளித்தோற்றத்தை வைத்து யாரையும் எடை போட முடியாது என்பதை உணர்ந்து வருந்துகிறான் கதைத்தலைவன்.

படைப்பு உத்திகள்

கதைகளில் பயன்படுத்தப்படும் உத்திகளை தலைப்பு, தொடக்கம், முடிவு, கதைப்பின்னல், பாத்திரப்படைப்பு, மொழிநடை எனப் பலவாறாகப் பிரிக்கலாம்.

தலைப்பு

கதையின் மையக்கருவோடு தொடர்புடைய வகையில் தலைப்புக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் கதையின் தலைப்பான 'நல்ல மந்து' என்பதற்கு நல்ல வீடு என்பது பொருளாகும். கதைத்தலைவனின் இக்கட்டான நிலையில் உதவிய மலைவாழ் மனிதனின்; இருப்பிடம் சிறிதாகவும், சுகாதாரமற்றதாகவும் இருந்தாலும், அவனுக்கு நல்ல வீடாகவே தோன்றியது. 'வித்தும் மண்ணும்' எனும் தலைப்புக்கு 'விதையும் மண்ணும்' என்பது பொருளாகும். விதையும் மண்ணும் இணைபிரியாத உறவு கொண்டது போல, ஒன்று சேர்ந்த உள்ளங்களைப் பிரிக்க முடியாது எனும்

கருத்தைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. 'சாயா' எனும் மூன்றாவது கதையின் தலைப்பு தேயிலைத் தோட்டங்களின் மறைவில் நடக்கும் அநீதிகளை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. 'முடங்ஙாத்த சபை' எனும் கதைத்தலைப்பு 'ஓயாத சபை' எனும் பொருள் கொண்டதாகும். ஏழை விவசாயிகளின் மேல் உயர்தர மக்கள் செலுத்தும் அதிகாரம் என்றும் மாறாது என்பதை உணர்த்துவதாக அது அமைந்துள்ளது. வெளியுலகிற்கு தன்னை அறிமுகம் செய்து கொள்ள விரும்பாத மனிதனுக்குள் மனிதாபிமானம் ஒளிந்திருப்பதை 'மூடல்மஞ்சு' கதைத்தலைப்பு வெளிக்காட்டுகிறது. வெளித்தோற்றத்தை வைத்து அவர்தம் குணத்தை எடை போட முடியாது எனும் கருத்தை 'மானிகள்' எனும் கதைத்தலைப்பு கூறுவதாய் அமைந்துள்ளது.

தொடக்கமும் முடிவும்

சிறுகதையில் தொடக்கமும், முடிவும் விறுவிறுப்பாக அமைய வேண்டியது அவசியமாகும். நீலகிரி மற்றும் வயநாடுப் பிரதேசங்களை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கதைகளானதால் இடங்களைப் பற்றிய வருணனைகளைக் கூறி கதையின் தொடக்கத்தை அமைக்கும் உத்தி எல்லா கதைகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கதையின் தன்மை குறித்த ஆசிரியர் கூற்றுடன் கதை முடிவதாக முடிவுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கதைப்பின்னல்

கதைப்பின்னலில் மரபுவழிக் கதைப்பின்னல், புதுமைக் கதைப்பின்னல் ஆகிய இருவகை உத்திகள் உண்டு. நிகழ்ச்சிகளை வாசிசைப்படி கூறுவது மரபுவழிக் கதைப்பின்னலாகும். நிகழ்ச்சிகளை வாசிசைப்படி கூறாமல் வாசிசை மாற்றிக் கூறிச் செல்வது புதுமைக் கதைப்பின்னலாகும். இதிலுள்ள ஆறு கதைகளில், 5 கதைகள் மரபுவழிக் கதைப்பின்னலில் கதை கூறுவனவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 'சாயா' என்ற கதையில் புதுமைக் கதைப்பின்னல் முறை கையாளப்பட்டுள்ளது.

பாத்திரப்படைப்பு

இக்கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் மலைவாழ் மக்கள்தாம். தொதவர், வடுகர் போன்ற மலைவாழ் இனமக்கள் காட்டப்பட்டுள்ளனர். சிறிய அளவில் வெள்ளைக்காரர்கள், நாகாசிக மனிதர்கள் போன்றோர் காட்டப்படுகின்றனர். ஆண் பாத்திரங்களாக வரும் மலைவாழ் மக்கள் கடினமான உழைப்பாளிகளாக உள்ளனர். உழைத்து உறுதியான உடலும், வெளியுலகம் அறியாத வெள்ளை மனம் கொண்டவர்களாகவும் உள்ளனர். பெண் பாத்திரங்களாக வரும் பெண்கள் வெளியுலகம் அறியாத அப்பாவிக்களாக உள்ளனர். அதனால் பிறரால் ஏமாற்றப்படுபவர்களாகவும், கட்டுப்பாடுகளை மீற முடியாதவர்களாகவும் உள்ளனர். வெள்ளைக்காரர்களாகவும், நாகாசிக மனிதர்களாகவும் வரும் பாத்திரங்கள் இம்மலைவாழ் மக்களின் உழைப்பையும், வாழ்வையும் சூறையாடி வாழ்கின்றனர். மலைவாழ் மக்களுக்குப் பெயர் சூட்டும்போது திம்மன், நஞ்சன், காளு, காளியம்மாள், மாசியம்மாள் போன்ற பழமையான பெயர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வெள்ளைக்காரர்கள், நகரத்து மக்கள் போன்றோரைக் குறிப்பிடும்போது அவர்தம் அங்க அடையாளங்களைக் கொண்டு 'வெள்ளைக்காரன்', அதிகாரி போன்ற பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

மொழிநடை

கதைகளில் தூய்மையான மலையாள மொழிநடை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மலைவாழ் மக்களின் உரையாடலில் அவர்தம் மொழியும் கலந்து பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வடுகமொழியிலுள்ள சில சொற்கள்,

1. எல்லி ஹோரெ - எங்கே போகிறீர்கள்?
2. மனகே - வீட்டுக்கு

3. வடுகநட்டி - கிராமம்

தொதவ மொழிச் சொற்கள் சில,

1. புல்க்குலி - துப்பட்டி
2. மந்து - வீடு
- 3.

சமுதாயச் சிந்தனைகள்

கதைகளில் கூறப்படும் சமுதாயச் சிந்தனைகளைக் கீழ்க்காணுமாறு வரிசைப்படுத்தலாம்.

1. உருவத்திற்கும், குணத்திற்கும் தொடர்பு இல்லை. 'நல்ல மந்து, 'முடல்மஞ்சு, 'மானிகள்' போன்ற கதைகளில் வரும் நாகரிக மனிதர்கள் தவறு செய்பவர்களாகவும், நாகரிகமற்ற மனிதர்கள் நல்ல மனம் கொண்டவர்களாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். ஒருவரின் வெளித்தோற்றத்தை வைத்து அவருடைய மனத்தைக் கண்டறிய முடியாது என்ற கருத்தை இக்கதைகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

2. முதலாளிகளின் சுரண்டல்: தொழிலாளர்களின் உழைப்பையும், வாழ்வையும் சூறையாடி வாழும் முதலாளிகளை 'சாயா', 'முடங்ஙாத்த சபை' போன்ற கதைகளில் காணமுடிகிறது.

3. பழமை-புதுமை போராட்டம்: பல காலங்களாகப் பின்பற்றப்பட்டு வரும் சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்கள் வாழ்வியலில் துன்பங்களை ஏற்படுத்தும்போது அதைப் பின்பற்ற மக்கள் விரும்புவதில்லை. ஆனால் சமூகக் கட்டுப்பாட்டை மீற முடியாமல், அதை ஏற்கவும் முடியாமல் தவிக்கின்றனர். 'வித்தும் மண்ணும்' கதையில் வரும் காளியம்மாள் சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்கவும் முடியாமல், தன் கணவனைப் பிரியவும் முடியாமல் தவிக்கிறாள். அதனைத் தடுக்க பொய் சொல்லி தன் சமுதாயத்தை ஏமாற்றவும் அவள் துணிகிறாள் (Gnanamoorthy, 1990).

முடிவுரை

நூலின் கூறப்பட்டுள்ள கதைகளுக்கு ஏற்றவாறு புத்தகத்தின் பெயர் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பெயருக்குப் பொருத்தமான அட்டைப்படமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கதைகளுக்குத் தகுந்தவாறு பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளன. கதைக்கருவிற்கு ஏற்ற வகையிலான பாத்திரப்படைப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னணியும், பாத்திரப்படைப்பும் கதைக்கருவும் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமுடையதாக அமைந்துள்ளன. சிறுகதையில் அதிக வருணனைகளுக்கு இடமளித்தல் கூடாது என்பது சிறுகதை இலக்கணங்களில் ஒன்றாகும். அதற்கு மாறாக மலைப்பகுதிகள் பற்றிய வருணனைகள் அதிகமாக இடம் பெற்றிருப்பதால் கதையோட்டத்தில் சிறு சிறு தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆசிரியரின் அனுபவக் கதைகள் ஆனதால், கதைகளை ஆசிரியர் கூற்றாக அமைத்திருப்பது சிறந்த உத்தியாகத் தோன்றுகிறது. கதையின் பின்புலமாக நீலகிரி, வயநாடு மலைப்பகுதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கேற்ப, அவர்களின் வாழ்வியல் பின்னணியும், மொழி, பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவற்றை கதைகளில் பயன்படுத்தியிருப்பது நல்ல உத்தியாகும். அவர்களின் மொழியில் குறிக்கப்படும் சொற்களுக்கு சொந்த மொழியில் பொருள் கூறியிருப்பது, வாசகர்களுக்கு கதையைப் புரிய வைக்க உதவுகிறது.

References

Malayala Manorama., (1994) Neelimalai Short story - Kuttikrishna Menon, Kerala, India

Gnanamoorthy, T.A., (1990) Ilakkiya Thiranaiviyal, Inthinaip pathippagam, 3rd edition, Kerala India

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License